

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Sa/15/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113227208
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Nevidánská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1113227208.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci žalobkyne: Mgr. H. I., Q., A. XXXX/XX, XXX XX B., D.: XX XXX XXX, proti žalovanému: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, IČO: 30 853 788 v konaní o zaplatenie 134,62 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave žalobu o d m i e t a.
Žiaden z účastníkov konania n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenu Okresnému súdu Bratislava I dňa 14.08.2013 domáhala zaplatenia sumy 134,62 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne z tejto čiastky, čo predstavuje doplatok príspevku na úhradu prevádzkových nákladov chránenej dielne alebo chráneného pracoviska a na úhradu nákladov na dopravu zamestnancov podľa ustanovenia § 60 zákona č. 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o službách zamestnanosti“) za obdobie od 01.08.2011 do zaplatenia a trovy konania vo výške 19,05 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Oznámením č. 212/§60/2011 zo dňa 25.07.2011 žalovaný priznal žalobkyni príspevok znížený o sumu 119,62 eur s odôvodnením, že podľa právnej úpravy sa prepláca iba nájomné príslušné štvrtroku. Žalobkyňa namietala výšku priznaného príspevku, nakoľko v zmysle zmluvy o nájme bytových a nebytových priestorov č. 41/211/Ba bol nájom nebytových priestorov uzatvorený na dobu určitú, a to odo dňa 01.07.2011 do 14.10.2011.

2. Okresný súd Bratislava I rozsudkom č. k. 27Cb/193/2013-70 zo dňa 22.06.2017 žalobu žalobkyne zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Proti uvedenému prvostupňovému rozhodnutiu podala žalobkyňa dňa 05.09.2017 odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 7Co 209/2018-115 zo dňa 13.03.2019 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a žalovanému voči žalobkyni priznal nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania. Proti rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa dovolanie, o ktorom rozhodoval Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý uznesením sp. zn. 4Cdo/52/2020-164 zo dňa 26.08.2020 rozsudok krajského súdu ako aj rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Bratislava I na ďalšie konanie. Dovolací súd konštatoval, že porušením práva na spravodlivý proces je nesporne aj situácia, ktorá nerešpektuje pravidlá vymedzujúce proces vyhľadávania, vykonávania a hodnotenia dôkazov, kedy v hodnotení skutkových zistení absentuje určitá časť skutočností, ktorá vyšla najavo, alebo boli kvalifikovane namietané, ale nižšie súdy ich právne nezhodnotili v celom súhrne posudzovaných skutkových okolností bez toho, aby dostatočným spôsobom odôvodnili ich irelevantnosť. Zároveň sa dovolací súd zaoberal aj námietkou nesprávneho zapísania veci do registra „Cb“ na súde prvej inštancie, pričom k tejto otázke dovolací súd judikoval, že tým, že obchodnú vec na súde vecne a miestne príslušnom prejednávli a rozhodli sudcovia, ktorí podľa rozvrhu práce rozhodujú občianskoprávne spory, nebola účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „O.s.p.“ alebo „Občiansky súdny poriadok“) a ani nerozhodoval nesprávne obsadený súd.

3. Vo svojom vyjadrení zo dňa 21.01.2022 žalovaný namietol nedostatok právomoci civilného súdu na prejednanie a rozhodnutie veci s poukazom na verejnoprávny charakter vzťahu medzi stranami sporu a na podporu svojho tvrdenia odkázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžo/202/2015 zo dňa 03.08.2016 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1KO/32/2018 zo dňa 18.06.2019.

4. Okresný súd Bratislava I vec postúpil Krajskému súdu v Bratislave (ďalej aj ako „správny súd“) ako správne mu súdu prípisom z dôvodu, že v konaní nie je daná vecná príslušnosť civilného súdu na prejednanie a rozhodnutie veci, pretože žaloba sa netýka sporu súkromnoprávnej povahy, ale verejnoprávneho vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným, ktorý má postavenie orgánu verejnej správy.

5. Správny súd dňa 21.03.2022 vec predložil kompetenčnému senátu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 18 ods. 4 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“), nakoľko s postúpením veci nesúhlasil.

6. Kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 1SKomp/27/2022 zo dňa 06.10.2022 rozhodol tak, že na prejednanie veci je daná právomoc správneho súdu.

7. Podľa § 247 ods. 1 O.s.p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

8. Podľa § 250b ods. 1 O.s.p., žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškание lehoty nemožno odpustiť.

9. Podľa § 57 ods. 2 O.s.p., lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

10. Podľa § 491 ods. 1 SSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

11. Po preskúmaní súdneho spisu a procesných podmienok konania, správny súd dospel k záveru, že návrh žalobkyne nie je možné v tomto konaní preskúmať, a to z dôvodu zmeškания lehoty na jeho podanie. Vychádzajúc z ustanovenia § 250b ods. 1 OSP, musí byť pri tomto druhu konania žaloba podaná v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu. Oznámenie č. 212/§60/2011 zo dňa 25.07.2011, ktoré je predmetom súdneho prieskumu, bolo žalobkyni doručené v pondelok dňa 01.08.2011 (č.l. 1). Žalobkyňa podala žalobu v predmetnej právnej veci dňa 10.08.2013 (viac ako dva roky po uplynutí zákonnej lehoty na jej podanie). Podľa § 57 ods. 2 O.s.p., lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. V predmetnom prípade dvojmesačná lehota na podanie správnej žaloby v zmysle vyššie uvedeného (obdobne § 69 ods. 4 SSP), žalobkyni skončila uplynutím dňa 01.10.2011 (sobota), t. j. dňa, ktorý svojím číselným označením zodpovedá dňu, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok plynutia lehoty (deň doručenia Oznámenia žalovaného orgánu verejnej správy žalobkyni). Vzhľadom na skutočnosť, že posledný deň lehoty pripadol na sobotu, lehota na podanie žaloby proti Oznámeniu žalovaného č. 212/§60/2011 zo dňa 25.07.2011, uplynula až najbližší pracovný deň, t. j. v pondelok dňa 03.10.2011. S poukazom na uvedené skutočnosti a citované ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku je zjavné, že žaloba bola podaná oneskorene, takmer dva roky po uplynutí zákonnej lehoty. Lehota na podanie správnej žaloby je procesnou lehotou s prekluzívnym charakterom, to znamená, že jej zmeškание nemožno odpustiť a jej márnym uplynutím stráca fyzická alebo právnická osoba právo na preskúmanie rozhodnutia orgánu verejnej správy.

12. Podľa § 97 SSP, ak tento zákon neustanovuje inak, správny súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže správny súd konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

13. Podľa § 98 ods. 1 písm. d) SSP, správny súd uznesením odmietne žalobu, ak bola podaná oneskorene.

14. Správny súd na základe vyššie uvedenej skutočnosti postupoval podľa ustanovenia § 98 ods. 1 písm. d) SSP a žalobu ako oneskorene podanú odmietol.

15. Podľa § 170 písm. a) SSP, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak žaloba bola odmietnutá.

16. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa ustanovenia § 170 písm. a) SSP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko žalobu odmietol z dôvodu zmeškania lehoty na jej podanie. Napriek tomu, že žalobkyňa procesne zavinila odmietnutie žaloby, žalovanému v konaní pred správnym súdom žiadne trovy konania nevznikli, a preto nebol dôvod na aplikáciu ustanovenia § 171 ods. 1 SSP.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia, na Krajský súd v Bratislave.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.